

La neologia en el panorama polític català actual

Ramon Casas i Luque

Comparació i descripció de llengües: seminari 102

TREBALL DE FI DE GRAU UPF _ Juny/2017

DIRECTOR/S DEL TFG

Dra. Elisenda Bernal

DEPARTAMENT DE TRADUCCIÓ I CIÈNCIES DEL LLENGUATGE /
FACULTAT DE TRADUCCIÓ I INTERPRETACIÓ I CIÈNCIES DEL
LLENGUATGE / GRAU EN LLENGÜES APLICADES

RESUM

Català

En totes les etapes històriques sorgeixen noves realitats que requereixen noves unitats lingüístiques que les anomenin. És aquí on sorgeixen les noves unitats de la llengua: els neologismes. Aquest treball analitza els neologismes del programa polític de la CUP des d'una perspectiva formal i ideològica en què es compara l'ús de neologismes per part de les diferents formacions polítiques al Parlament de Catalunya durant l'actual legislatura, d'octubre de 2015 fins al març de 2017. Es parteix de la hipòtesi que els neologismes d'aquesta tipologia de discurs tenen particularitats diferenciades dels neologismes en altres tipus de textos, així com de la idea que cada partit polític fa un ús diferent dels neologismes i que aquestes noves unitats de la llengua estan estretament vinculades amb la ideologia. S'utilitza una metodologia multidisciplinària que inclou un programa d'extracció de dades a partir de diferents corpus, una anàlisi formal de neologismes i una anàlisi del discurs polític des d'un enfocament inspirat en l'anàlisi crítica del discurs. S'obtenen resultats que mostren diferències en la tipologia de neologismes trobats en l'àmbit formal comparativament amb neologismes d'altres àmbits discursius. Es demostra també una relació entre la ideologia de la CUP, els neologismes que es troben al seu programa i l'ús que en fan en les intervencions al Parlament.

Paraules clau: neologia, corpus, anàlisi crítica del discurs, discurs polític, Catalunya, CUP, ideologia, Parlament,

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ.....	7
1.1. Delimitació i justificació del tema	7
1.2. Preguntes de recerca i hipòtesis	8
1.3. Estructura del treball	9
2. METODOLOGIA.....	9
2.1. Configuració del corpus.....	10
2.2. Programa d'anàlisi i extracció de dades	11
2.3. Limitacions	13
3. NEOLOGISMES EN EL DISCURS POLÍTIC	13
3.1. El concepte de novetat lèxica.....	13
3.2. Classificació dels neologismes	14
3.3. Neologismes segons el procés de formació	16
3.3.1. Neologismes formals.....	16
3.3.2. Neologismes sintàctics (SINT).....	18
3.3.3. Neologismes semàntics (S)	19
3.3.4. Manlleus (M/AM)	19
3.3.5. Productivitat dels diferents recursos de formació	19
3.4. Anàlisi formal de neologismes i ús de neologismes en el panorama polític català actual.....	20
4. DISCURS POLÍTIC, IDEOLOGIA I NEOLOGIA	25
4.1. Marc teòric	25
4.1.1. Conceptes bàsics	25
4.1.2. Anàlisi crítica del discurs	27
4.1.3. Breu anàlisi del marc ideològic de la CUP	28
4.1.4. Gràfic del posicionament polític de les diferents forces parlamentàries.....	29
4.3. Ús dels neologismes en els discursos polítics de les diferents formacions.....	30
4.3.1. Ús de neologismes “neutres”	31
4.3.2. Ús dels neologismes extrets del programa polític de la CUP	31
4.3.3. Comentari sobre l'ús de neologismes al Parlament	32
4.4. Neologismes i ideologia en el discurs de la CUP	34
5. CONCLUSIONS	37
6. BIBLIOGRAFIA	40
ANNEXOS	42
Índex de continguts dels annexos	42

Llista de figures

Figura 1. Procés de formació de neologismes.	19
Figura 2. Neologismes segons recurs de formació.	20
Figura 3. Classificació dels neologismes de la CUP per temàtica i recurs de formació..	21
Figura 4. Posicionament polític de les forces parlamentàries catalanes.	30
Figura 5. Neologismes de la Neolosfera més utilitzats per partit.	31
Figura 6. Neologismes de la CUP més utilitzats per partit.	32

1. INTRODUCCIÓ

En totes les etapes històriques sorgeixen noves realitats que requereixen noves unitats lingüístiques que les anomenin. És aquí on sorgeixen les noves unitats de la llengua: els neologismes.

El panorama polític actual a Catalunya canvia constantment i, consegüentment, necessita noves unitats lingüístiques que serveixin per definir millor les noves realitats. A més, el discurs polític s'ha d'adaptar a les noves realitats de la societat de manera constant, ja que ha d'integrar en el seu discurs aquestes noves realitats per mantenir un fil de representació social que tingui en compte les unitats més noves de la llengua.

1.1. Delimitació i justificació del tema

En aquest treball de fi de grau s'analitza, a partir d'una perspectiva multidisciplinària que inclou anàlisi de corpus, anàlisi lexicogràfica i anàlisi del discurs, la presència i l'ús de neologismes en el discurs polític de les forces polítiques de la legislatura actual al Parlament de Catalunya. Es relaciona també aquest ús amb les ideologies de cada partit i s'intenta trobar una relació entre partits que permeti establir uns patrons determinats.

El plantejament inicial del treball era fer l'anàlisi d'alguns discursos de sessions de plens fent servir el diari de sessions del Parlament, en què es troben les transcripcions de totes les intervencions de tots els plens. Aquesta anàlisi presentava alguns problemes: la selecció d'un ple o d'unes intervencions determinades arbitràriament podia condicionar els resultats. Normalment en un ple no es canvien les temàtiques, cosa que suposaria tenir neologismes de només un àmbit.

A partir de la idea inicial va sorgir el plantejament d'elaborar diferents llistes de neologismes extretes dels programes polítics amb què les sis forces presents al Parlament es van presentar a les últimes eleccions, però també vam decidir canviar aquesta idea i reformular-la, bàsicament perquè la quantitat de neologismes hauria estat inassolible pel que fa a la llargària i el temps que condicionen aquest treball. Amb aquestes idees prèvies, ens va ser possible definir el que realment s'analitza en aquest treball.

L'anàlisi es divideix en dues parts principals. En primer lloc, s'analitzen els neologismes que la Candidatura d'Unitat Popular – Crida Constituent¹ va utilitzar en el seu programa per presentar-se a les eleccions al Parlament de Catalunya l'any 2016. L'anàlisi consisteix

---

¹ D'ara en endavant CUP

bàsicament a veure quins recursos de formació predominen en els neologismes que hàgim trobat i comentar-los també des d'una perspectiva d'anàlisi de la ideologia.

Els motius de l'elecció de la CUP són diversos. Es tracta de la força més recent al Parlament de Catalunya, té una ideologia clarament diferenciada de la resta de forces parlamentàries i, per tant, creiem que pot haver-hi patrons diferents en l'ús que fan de les noves unitats de la llengua en comparació amb la resta de forces.

En segon lloc, analitzem l'ús dels neologismes en les sessions de plens del parlament de l'actual legislatura per part dels diputats i diputades de les sis formacions polítiques amb representació al Parlament (Junts pel Sí, Ciutadans, el Partit Socialista de Catalunya, el Partit Popular, Catalunya Sí Que Es Pot i la CUP)². Analitzem, per una banda, l'ús dels neologismes extrets del programa electoral de la CUP i, per l'altra, d'una llista de neologismes extreta de la Neolosfera. Amb aquesta llista de neologismes de la Neolosfera es pretén analitzar l'ús de neologismes no assignats o no provinents de cap dels programes polítics de les forces polítiques amb representació al Parlament.

1.2. Preguntes de recerca i hipòtesis

Des d'un punt de vista estrictament lingüístic, partim de la hipòtesi que els neologismes del tipus de discurs polític que analitzem tenen unes particularitats específiques que el diferencien dels neologismes dels discursos que s'inscriuen en altres àmbits o esferes de la vida social.

D'altra banda, relacionant neologia i discurs polític, partim de la idea que els neologismes serveixen com a estratègia de construcció i delimitació d'un determinat discurs i que, per tant, els neologismes que trobem en el programa polític de la CUP haurien de tenir un ús diferenciat per part dels diferents partits. Les hipòtesis en aquest sentit són que la CUP farà un ús més elevat dels neologismes del seu programa que no pas la resta de partits de l'arc parlamentari. En aquest sentit, creiem que hi pot haver diferències entre neologismes que considerarem més "ideològics" i d'altres que considerarem més "neutres".

A banda de les hipòtesis, ens plantegem diverses preguntes de recerca:

- En quins àmbits temàtics trobem més neologismes?
- Quin tipus de neologismes són més habituals en el discurs polític?

---

² D'ara en endavant es faran servir les següents abreviacions: Cs (Ciutadans), CSQP (Catalunya Sí que es Pot), JxSí (Junts pel Sí),

- Hi ha diferències en l'ús de neologismes entre els diferents partits segons el marc ideològic en què s'encasellen?
- Hi ha neologismes específics pel moment polític actual?
- Els neologismes de la CUP són específics de la CUP? En tenen d'específics? I, si és així, és per motius ideològics?

1.3. Estructura del treball

Aquest treball comença amb una introducció en què es delimiten i es justifiquen els temes que es tracten i es plantegen les preguntes de recerca, els objectius i les hipòtesis de les quals es parteix. A continuació presentem la metodologia, en què incloem les configuracions dels corpus, el funcionament del nostre programa d'anàlisi i algunes limitacions de la nostra recerca. Tot seguit, introduïm els conceptes de novetat lèxica i de classificació de neologismes per tal de dur a terme, posteriorment l'anàlisi dels neologismes des d'una perspectiva formal. En l'apartat següent relacionem discurs polític, ideologia i neologia, motiu pel qual introduïm, en primer lloc, diferents conceptes necessaris per dur a terme l'anàlisi posterior, que se centra en l'ús de neologismes per part de les diferents forces polítiques del Parlament català i es fa especial èmfasi en l'anàlisi dels neologismes i de la ideologia per part de la CUP. Després de l'anàlisi aportem les conclusions i reflexions finals producte de tota la feina prèvia i, per acabar, presentem les referències bibliogràfiques amb què hem treballat. A la part final del treball es troben els annexos, que inclouen un índex de continguts que es presenten en format digital atesa la quantitat de continguts i que inclouen el programa de la CUP que hem fet servir per a dur a terme el buidatge, les llistes de neologismes amb què hem treballat i els resultats de les cerques i de les anàlisis dutes a terme amb el programa.

2. METODOLOGIA

La metodologia d'aquest treball consisteix en una configuració de diferents corpus i en l'anàlisi de diverses dades a posteriori. En primer lloc, es conforma un corpus de textos i a continuació s'extreuen els neologismes del programa polític de la CUP. Aquesta extracció és manual, ja que si no fos així, no seria possible detectar neologismes semàntics o sintagmàtics.

Per tal de dur a terme la detecció dels neologismes que formen part del corpus d'anàlisi hem partit d'un criteri lexicogràfic. Considerem com a neologisme qualsevol unitat que no aparegui en el *Diccionari de la llengua catalana* de l'IEC (DIEC) ni en el *Gran*

diccionari de la llengua catalana d'Enciclopèdia Catalana (GDLC); és a dir, el DIEC i el GDLC són el corpus d'exclusió.

Un cop s'han extret els neologismes, els classifiquem segons recurs de formació i àmbit. A partir d'aquí, s'ha cercat l'ús d'aquests neologismes en les sessions dels diferents plens i s'ha anotat quins diputats i quins partits fan ús de cada neologisme del corpus i amb quina freqüència els utilitzen.

Amb totes aquestes dades hem classificat aquests neologismes en una taula que adjuntem en els annexos en paper d'aquest treball i que es divideix en els següents apartats:

- Neologisme: els neologismes lematitzats.
- Recurs de formació: codificats tal com fa Observatori de Neologia (2004b).
- Categoria gramatical.
- Àmbit temàtic.
- Total: nombre total de coincidències de cada neologisme en la totalitat del corpus, és a dir, en tots els discursos polítics al Parlament de la legislatura actual.
- Partits: cada partit té una columna en què anatem les coincidències de cada neologisme en la totalitat del corpus, és a dir, en tots els discursos polítics de la legislatura actual.

Amb aquestes dades es fa, posteriorment, l'anàlisi formal dels neologismes i del seu ús, precedit d'un marc teòric de neologia, així com l'anàlisi del discurs polític i de la ideologia en relació amb els neologismes, amb un enfocament basat en els principis teòrics de l'anàlisi crítica del discurs

2.1. Configuració del corpus

En aquest treball trobem dos tipus de corpus que interactuen en el programa. Per una banda, tenim les transcripcions de les sessions dels plens, que hem extret directament de la pàgina web del Parlament. Hem limitat el corpus a les sessions d'aquesta última legislatura, és a dir, tenim intervencions des d'octubre del 2015 fins al març del 2017.

Per altra banda, tenim els corpus de neologismes. El primer d'aquests corpus està format pels neologismes extrets del programa polític de la CUP, classificats en diferents àmbits temàtics. El segon corpus està conformat per neologismes de la Neolosfera, és a dir, neologismes que no provenen de cap discurs de cap partit en particular. Hem consultat les diferents categories en què es divideixen els neologismes a la Neolosfera i hem

elaborat una llista conjunta a partir de les categories d'economia, educació, medi ambient, política, sexualitat, societat, tecnologia i urbanisme.

2.2. Programa d'anàlisi i extracció de dades

Tots els documents de les transcripcions de les sessions dels plens del Parlament segueixen la mateixa estructura, a partir de la qual hem elaborat un programa que permet extreure diferents dades de la llista de neologismes elaborada amb anterioritat. A la pàgina web del Parlament trobem les transcripcions de totes les sessions de plens de cada legislatura en format *pdf*, que hem hagut de convertir a format *txt* per tal de poder-les fer servir en el nostre corpus d'anàlisi de coincidències. Aquestes transcripcions estan estructurades de manera que, abans de cada intervenció, apareix el nom en negreta del diputat o diputada que hi intervé. A continuació trobem la intervenció del diputat o diputada en qüestió. També cal tenir en compte que, en algunes ocasions, el nom del diputat o diputada canvia pel nom del càrrec que té en el Govern o en el Parlament. Exemples d'això són els consellers i conselleres del Govern o la presidenta del Parlament. Així doncs, hem hagut d'introduir també aquests noms en el programa.

A banda de les transcripcions dels plens calen les llistes dels neologismes que fem servir per trobar les coincidències en els discursos de les diferents formacions polítiques. El programa està dissenyat de manera que cada cop que apareix un dels noms dels diputats tot el text que va a continuació s'analitza i es busquen les coincidències amb les llistes dels neologismes. A partir d'aquí obtenim els resultats, que es presenten amb l'estructura següent:

o	Nom diputat	Nom partit	Neologisme	Document	Context
	Jordi Terrades i Santacreu	PSC	exclusió social	17-03-09.txt	per poder-lo posar a disposició de les polítiques de lloguer assequible. Bé, com li deia, s'haurà de fer el reglament. Nosaltres creiem que haurien d'incorporar algunes coses en aquest reglament, condicions per a la regularització. Nosaltres creiem que caldrà o caldria acreditar la situació de risc d'EXCLUSIÓ SOCIAL, d'acord amb els
	La consellera de Governació, Administracions Públiques i Habitatge	JxSi	empobrit	17-03-09.txt	neral, cert, «en el qual» –deia– «la crisi ha abocat moltes persones, que les ha EMPOBRIT,
	Anna Gabriel i Sabaté	CUP	dret a l'autodeterminació	16-05-18.txt	Sap que aquesta actitud és mirar cap al futur, és mirar cap als drets humans, és estar al costat del DRET A L'AUTODETERMINACIÓ, i és acabar amb el dolor, amb el patiment i amb

Raül Romeva i Rueda JxSi transparència 16-05-18.txt -i
Transparència-, hem conjuminat tots aquests treballs o totes aquestes necessitats, si m'ho permet dir, en un espai nou, per primera vegada, en el nivell de secretaria; una secretaria de TRANSPARÈNCIA i de govern obert, el secretari del qual ens acompanya avui, i

Un cop tenim aquestes dades hi ha una segona part del programa, l'analitzador, que ens permet estructurar aquestes dades. En aquest punt, és important destacar el fet que, tot i que el programa extreu les coincidències de neologismes del corpus en els discursos, cal revisar aquests resultats, ja que hi ha coincidències que poden no ser neologismes, com ara alguns usos d'alguns neologismes semàntics. Així doncs, abans de fer servir la segona part del programa cal fer un filtre manual per tal d'eliminar aquestes coincidències i obtenir uns resultats adequats. Aquesta segona part del programa consta de quatre parts que ens aporten informacions diferents:

- Coincidències per diputat, presentades de la manera següent:
  - o Nom diputat Neologisme Nombre de coincidències
  - Oriol Junqueras i Vies pobresa energètica 1
  - Oriol Junqueras i Vies transparència 3
  - Oriol Junqueras i Vies nuclear 1
  - Oriol Junqueras i Vies crisi econòmica 2
- Coincidències per partit, presentades de la manera següent:
  - o Nom partit Neologisme Nombre de coincidències
  - CUP recollida selectiva 1
  - CUP transparència 52
  - CUP democràcia real 1
  - CUP transformació social 7
- Total de coincidències per neologisme, presentades de la manera següent:
  - o Total Neologisme Nombre de coincidències
  - Total plena sobirania 4
  - Total austericida 7
  - Total intersexual 12
  - Total reequilibri territorial 8
- Total de coincidències per partit, presentades de la manera següent:
  - o Total Nom partit Nombre de coincidències

Total	Ciutadans	53
Total	PP	62
Total	CUP	124
Total	CSQP	106

2.3. Limitacions

El funcionament del programa que hem descrit anteriorment té algunes limitacions, de les quals cal ser-ne conscient per tal de fer l'anàlisi de la forma més transparent possible. En primer lloc, un dels factors amb què ens hem trobat quan hem començat a analitzar els textos de les sessions parlamentàries és el fet que algunes formacions polítiques alternen entre castellà i català en moltes de les seves intervencions: és el cas dels grups parlamentaris de PP i Ciutadans. Davant d'aquesta situació ens vam plantejar, en un inici, traduir les llistes de neologismes al castellà, però finalment vam optar per ometre aquestes intervencions, ja que suposava un treball massa extens de recerca d'equivalents i de neologismes en castellà i hauria desvirtuat els resultats.

Una altra limitació important del programa és que no permet detectar neologismes automàticament, és a dir, cal elaborar manualment tots els llistats de neologismes per tal de trobar coincidències en els discursos. Els programes que detecten neologismes automàticament i que treballen amb corpus d'exclusió no permeten trobar neologismes sintàctics o semàntics, ja que estan formats per lexemes que sí que apareixen en els diccionaris que es fan servir com a corpus d'exclusió.

L'última limitació que tal tenir en compte és la detecció errònia de neologismes. En el cas, per exemple, de neologismes semàntics caldrà revisar si l'ús en el context que es troba la coincidència és realment un ús en neològic de la unitat lèxica o no. Cal revisar també coincidències errònies que tenen a veure amb el contingut de les paraules: per exemple, en el cas de *coltan* el programa ens retorna coincidències com ara *escoltant*. Totes aquestes coincidències errònies es revisen manualment per tal de poder obtenir resultats coherents quan es fa servir la part del programa que analitza les dades.

3. NEOLOGISMES EN EL DISCURS POLÍTIC

3.1. El concepte de novetat lèxica

El DIEC defineix *neologisme* com a 'unitat lèxica nova, formalment o semànticament, creada en una llengua per les pròpies regles de formació de mots o manllevada a una altra llengua.'

Per altra banda, Rey (1988) defineix la neologia com:

[...] una activitat, un procés, una dinàmica que, a l'interior d'un sistema lingüístic, d'una entitat cultural o d'un grup social, produeix unitats lèxiques i terminològiques noves, sia per vehicular les novetats d'un món en evolució constant, sia per designar conceptes existents d'una altra manera.
Rey, (1988) citat de *Llengua catalana i neologia*

Les dues definicions que hem vist fins ara relacionen neologisme amb novetat, però què entenem per novetat? Rey (1976: 11) distingeix entre novetat formal, semàntica i pragmàtica, de les quals es desprenen tres criteris per classificar unitats lèxiques com a neologismes:

- Temporal o diacrònic: es consideren neologismes les unitats lèxiques aparegudes recentment.
- Psicolingüístic: es consideren neologismes aquelles unitats lèxiques que els parlants perceben com a noves (*sentiment neològic*).
- Documental o lexicogràfic: es consideren neologismes les unitats lèxiques no documentades en fonts de referència (diccionaris, corpus, etc.).

D'entre aquests tres criteris, el més objectiu és el lexicogràfic, ja que estableix el mateix criteri per a qualsevol unitat lèxica que s'analitzi. Per una banda, el criteri sociolingüístic depèn de cada individu o grup d'individus i caldria tenir en compte dialectes i sociolectes, factors que no es poden objectivar. Per altra banda, el criteri temporal o diacrònic també es complica d'aplicar.

3.2. Classificació dels neologismes

Cabré (2003) distingeix tres criteris de classificació de neologismes:

- La manera com s'han format.
- La seva via de creació i penetració en la llengua.
- El seu àmbit d'ús.

Vegem amb detall cadascun d'aquests criteris a continuació.

Manera de formació

Segons Cabré (2003) podem distingir entre tres maneres de formació de neologismes:

- La **creació** *ex-nihilo*, és a dir, des de zero.
- La **formació** a partir dels recursos morfològics, sintàctics, semàntics i fonològics de la llengua; els mateixos recursos a partir dels quals s'han format paraules habituals de la llengua.

- Els processos de **manlleu** que formen neologismes a partir d'unitats d'altres llengües i que inclouen els manlleus i els calcs.

Via de creació

Podem distingir entre dues vies de creació de neologismes:

- **Neologismes espontanis:** són resultat d'un acte individual.
- **Neologismes planificats:** són generalment resultat d'actes institucionals.

La neologia espontània sorgeix de la necessitat de “denominar un concepte nou o bé introduir una variació expressiva o marcada estilísticament en el sistema de denominació” (Cabré 2003: 30) i és resultat d'actes inconscients dels parlants o de creació amb la voluntat de cridar l'atenció del destinatari o d'afegir originalitat al seu discurs.

En canvi, la neologia planificada és fruit d'una reflexió per tal de dotar la llengua de “recursos d'expressió i comunicació propis” (Cabré, 2003: 30) que prové de la necessitat de “denominar un concepte nou (*neologia referencial*) o bé d'erradicar una denominació que no es considera la més idònia (*normalització lèxica o terminològica*). Es tracta d'un tipus de neologia que acostuma a provenir d'institucions, motiu pel qual respon a necessitats socials o polítiques.

Àmbit d'ús

En l'àmbit d'ús es fa la distinció entre *neologia general* i *neologia especialitzada* o *neonímia*:

- Neologia general: és espontània, de caràcter lúdic i expressiu, efímera, no tem la concurrència sinonímica, s'utilitza en registres informals, reforça l'eficàcia comunicativa, és concisa, aprofita el fons dialectal i els manlleus i no sol transcendir del grup social que l'ha produïda (Cabré, 2003: 31)
- Neologia especialitzada: sol ser planificada, és de caràcter referencial (es necessita per denominar un concepte), presenta un grau alt d'estabilitat, desplaça la sinonímia, s'utilitza en registres formals, rebutja les connotacions, sol estar constituïda morfològicament o sintagmàtica i tendeix a adaptar-se a les denominacions internacionals o a les d'altres llengües de cultura (Cabré, 2003: 31, 32)

Una altra distinció que ens interessa és la de neologia denominativa i neologia expressiva. Freixa (1994) distingeix entre *neologia denominativa o referencial* i *neologia expressiva*

o estilística: el primer tipus respon a necessitats denominatives, és a dir, d'omplir un buit real, rebutjar un manlleu, modernitzar la llengua o crear sinònims diversos; el segon tipus persegueix objectius estètics, de guany en la capacitat expressiva. Freixa (1994: 72) també afirma que la neologia denominativa és més pròpia dels llenguatges especialitzats (LSP), mentre que l'expressiva és més pròpia de la llengua general (LG).

3.3. Neologismes segons el procés de formació

Seguint amb el que hem dit en el punt anterior, en aquest treball classifiquem els neologismes segons els processos de formació, és a dir, segons la manera com s'han format. Per fer-ho fem servir el sistema de l'Observatori de Neologia. Introduïm també la codificació que fa l'Observatori de Neologia dels diferents tipus de neologismes, que es poden veure entre parèntesis després de cada tipus de procés de formació i que és la codificació que fem servir en el llistat de neologismes de l'anàlisi. Cal dir també que els exemples que aportem en cada cas són del buidatge de neologismes que hem fet del programa de la CUP.

3.3.1. Neologismes formals

Entenem per neologismes formals, o de forma, tots aquells que es formen a partir dels recursos de formació de paraules de la llengua. Es distingeixen dels neologismes sintàctics, dels neologismes semàntics i dels manlleus, i es poden classificar segons l'últim recurs de formació que han experimentat. A continuació veiem cada subcategoria de neologismes formals amb exemples.

Derivació

Dins de la categoria de mots formats per derivació distingim entre aquells formats per prefixació i aquells formats per sufixació.

Per sufixació (FSUF)

Es tracta d'un dels mecanismes de formació de paraules més habitual, més espontani i, consegüentment, "més natural en el sentit que els parlants no el senten gens forçat" (Lorente i Cantero, 2015: 29). Distingim entre diferents tipus de sufixació segons la categoria gramatical de la paraula que generen: sufixació nominal, sufixació adjectiva i sufixació verbal.

Exemples: *constitucionalització* (nominal), *precaritzar* (verbal).

Per prefixació (FPRE)

La prefixació és també un dels mecanismes de formació de paraules més habituals. Podem classificar els prefixos segons el significat que aporten a la paraula que formen i, en aquest sentit, distingim entre prefixos negatius, locatius, gradatius, modificadors, aspectuals i temporals (Bernal et al. 2015: 14-15).

Exemples: *anticapitalisme* (negatiu), *redefinició* (aspectual), *postfranquista* (temporal).

Composició i sintagmació

Aquesta categoria inclou els mots formats per composició patrimonial, per composició culta i per sintagmació.

Per composició (FCOM)

Parlem de composició, o composició patrimonial, per referir-nos als mots formats a partir de dos lexemes catalans.

Exemples: *fons voltor*

Per composició culta (FCULT)

La composició culta fa referència a aquells mots que es formen a partir de lexemes en què intervé algun formant culte, diferenciant-se així de la composició patrimonial que hem vist anteriorment.

Exemples: *megaprojecte*.

Per sintagmació (FSINT)

Les unitats lèxiques creades per sintagmació són aquelles formades per una estructura sintàctica lexicalitzada.

Exemples: *bombolla immobiliària*, *classes populars*.

Per lexicalització (FLEX)

Es tracta dels neologismes que provenen de formes flexives d'una determinada categoria i que esdevenen paraules amb una categoria gramatical diferent de la paraula original. És important destacar que els adjectius mai no es consideren lexicalitzacions (Observatori de Neologia, 2004b):

- Si són participis o gerundis que provenen de verbs documentats no es consideren neològics.

- Si són participis o gerundis que provenen de verbs no documentats en el corpus d'exclusió es consideren neològics però no com a adjectius sinó que es remeten al verb del qual provenen.

Exemples: *represaliat*.

Per conversió sintàctica (FCONV)

Es tracta de neologismes formats a partir d'un canvi de categoria gramatical però sense cap modificació de la base lèxica.

Exemples: *dictat*.

Per truncació

Dins dels neologismes formats per truncació distingim entre tres grups diferents, que són els formats per siglació, acronímia i abreviació.

Per siglació (FTSIG)

Es tracta d'unitats formades per "la unió de totes o la majoria de les inicials dels mots plens de què es compon una unitat sintàctica qualsevol" (Observatori de Neologia, 2004: 171).

Exemples: *LGBTI*

Per acronímia (FTACR)

Els neologismes formats per acronímia són aquells que apareixen a partir de la unió de dos o més mots, o d'unitats de seqüències dos o més mots.

Exemples: *sociovergent*.

Per abreviació (FTABR)

Són aquells neologismes formats per l'escurçament d'una unitat lèxica que ja existia amb anterioritat. Aquest escurçament genera un neologisme amb el mateix significat que la unitat lèxica escurçada.

Exemples: *nuclear* (*central nuclear*), *incineradora* (*planta incineradora*).

3.3.2. Neologismes sintàctics (SINT)

Són aquells que impliquen un canvi de subcategoria gramatical en una base lèxica.

Exemples: *posicionar-se* (de verb no pronominal a verb pronominal), *revertir* (de verb intransitiu a verb transitiu).

3.3.3. Neologismes semàntics (S)

Es formen per una modificació del significat d'una base lèxica.

Exemples: *hipotecar, austeritat, depredador*.

3.3.4. Manlleus (M/AM)

Es tracta de paraula manllevades d'altres llengües. Poden ser adaptades literalment (M) o adaptades (AM).

Exemples: *escombrera* (MS).

3.3.5. Productivitat dels diferents recursos de formació

Bernal *et al.* (2015) estudien la productivitat dels recursos d'innovació lèxica a partir de dades recollides per l'Observatori de Neologia entre el 2007 i el 2009 amb neologismes provinents de textos de premsa (60,5 %), de textos orals de la ràdio (30,2 %) i de revistes generals (7,5 %). A partir d'aquests neologismes obtenen com a resultat les següents dades (Cabré i Freixa, 2015: 175):

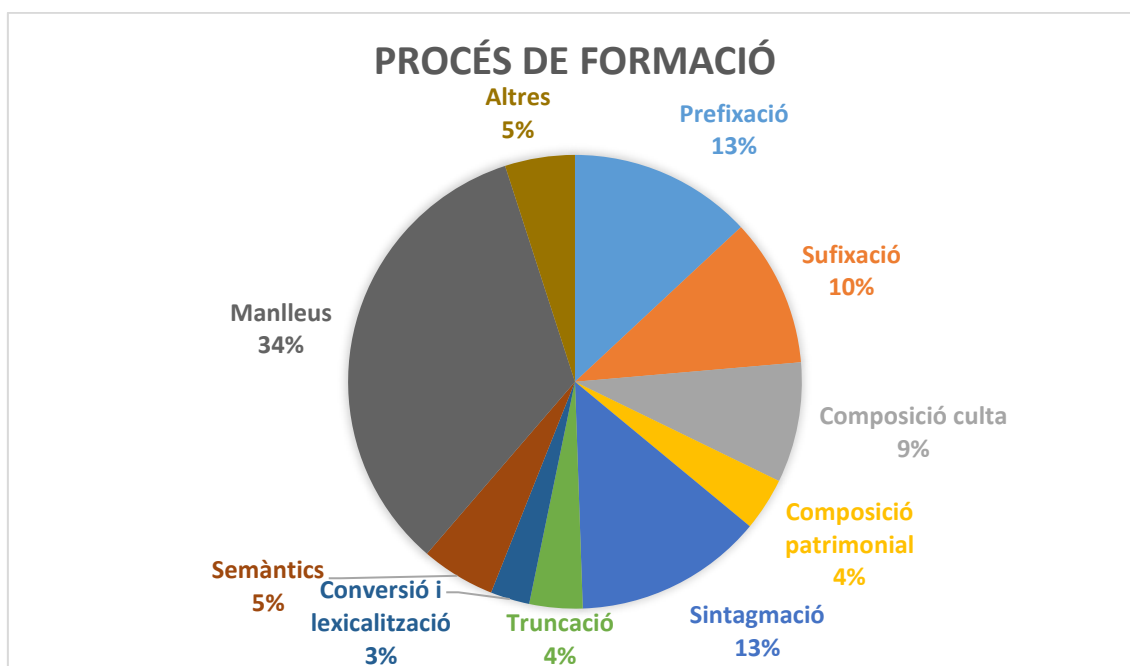

Figura 1. Procés de formació de neologismes. Font: Cabré i Freixa, 2015

* “Gairebé un 5% del total no apareix en el percentatge final perquè són el resultat de processos híbrids i de variacions que no s’han tingut en compte per a aquest treball.” (Cabré i Freixa, 2015: 175)

En aquesta taula podem veure que dos terços dels neologismes documentats per l'Observatori de Neologia es creen a partir dels recursos propis de la llengua per a la

formació de paraules i que l'altre terç prové d'altres llengües, és a dir, que es tracta de manlleus. Entre els recursos de formació més freqüents, la derivació (prefixacions i sufixacions) encapçala la llista amb un 23,7 % del total; la segueixen la composició culta i la sintagmació. Observem que la resta de recursos són menys freqüents comparativament.

3.4. Anàlisi formal de neologismes i ús de neologismes en el panorama polític català actual

En aquest apartat presentem i analitzem l'ús de neologismes extrets del programa polític de la CUP en el panorama polític català actual des d'un punt de vista formal. Analitzem, per una banda, quins recursos mostren un grau de productivitat més elevat i quins menys entre els neologismes del nostre buidatge, així com les relacions que s'estableixen amb les temàtiques en què els hem encabit i, per altra banda, les freqüències d'ús dels neologismes segons els recursos de formació i els àmbits temàtics. A continuació presentem aquestes anàlisis.

Neologismes segons recurs de formació

En aquest apartat presentem una anàlisi formal d'aquests neologismes, és a dir, analitzem quin recurs de formació han seguit els neologismes que hem obtingut del buidatge del programa polític. A continuació es mostra un gràfic amb els percentatges de cada recurs de formació:

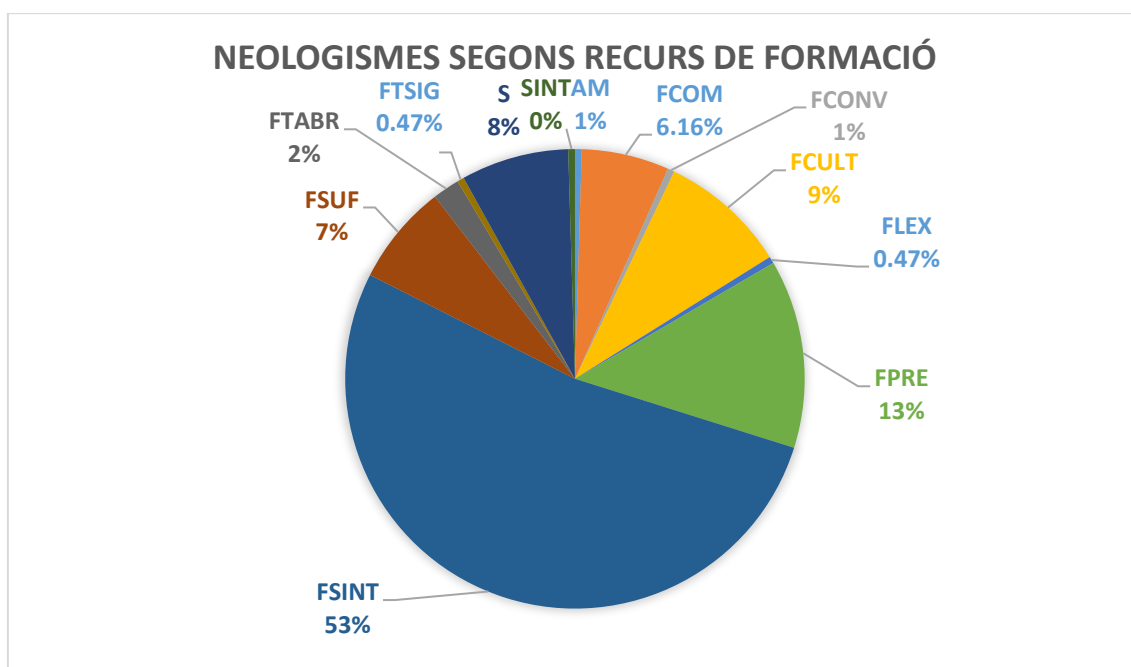

Figura 2. Neologismes segons recurs de formació. Font: elaboració pròpia.

Podem veure que la formació de neologismes per sintagmació és la més majoritària en el corpus de neologismes. Per altra banda, hem trobat una quantitat molt baixa de neologismes formats per conversió, lexicalització, siglació, neologismes sintàctics i manlleus. Aquestes dades contrasten molt amb les dades que hem vist en la taula de l'apartat 3.3.5 d'aquest treball, en què, per exemple, els manlleus eren el procés de formació predominant, seguits per processos de derivació i la sintagmació quedava en tercer lloc, però únicament amb un 13,5 % i no amb un 52 % com veiem en el cas dels neologismes que hem extret en aquesta ocasió. Comparativament, veiem una clara absència de manlleus i un grau molt elevat de sintagmacions.

Tal com es conclou en Bernal *et al.* (2015), els percentatges de processos de formació varien en funció de la tipologia de textos que prenem com a referència. Així doncs, podem intuir que en el discurs dels programes polítics, o com a mínim en el que analitzem en aquesta ocasió, aquests processos són clarament diferenciats si els comparem amb els percentatges generals de processos de formació de neologismes en català extrets majoritàriament de la premsa i de la ràdio.

Pel que fa a la temàtica dels neologismes que hem extret del programa de la CUP, podem veure les xifres en la taula següent, en què presentem el nombre de neologismes totals de cada temàtica i de cada recurs de formació:

	Total	Economia	General	M. ambient	Política	Sanitat	Sexualitat	Societat	Tecnologia	Urbanisme
Total	206	47	13	35	47	2	9	49	3	5
FSINT	115	26	1	25	22	1	2	36	2	4
FCOM	1	1								
FCULT	22	4		5	4	1	4	4		
FPRE	28	5	4	1	11		1	5		1
FSUF	16	6		1	5		1	2	1	
S	16	5	6		4			1		
Altres	8		2	3	1		1	1		

Figura 3. Classificació dels neologismes de la CUP per temàtica i recurs de formació. Font: elaboració pròpia

A partir d'aquesta taula podem observar que hi ha uns àmbits temàtics en què trobem moltes més coincidències que en alguns altres. En aquest sentit, és arriscat afirmar que uns àmbits són més propensos a generar neologismes que uns altres i caldria analitzar-ho des d'un punt de vista del discurs polític i de la CUP, cosa que intentarem fer en l'apartat 4 d'aquest treball. El que sí que podem analitzar des d'un punt de vista estrictament formal és la relació entre àmbits temàtics i recursos de formació. Aquestes dades ens ajudaran a fer la comparativa entre recursos de formació i quantitat de neologismes per temàtica.

De les 217 unitats lèxiques que hem extret del programa polític de la CUP, n'hem trobat 130 en les intervencions de les sessions parlamentàries. És a dir, prop d'un 60 % d'aquestes unitats han estat pronunciades com a mínim en una ocasió per algun membre d'alguna de les formacions polítiques del Parlament. És interessant també el fet que només 18 d'aquestes 130 unitats són hàpax, és a dir, les 122 restants s'han dit com a mínim en dues ocasions.

Les deu unitats que hem considerat neològiques i que són més recurrents en les intervencions dels parlamentaris són *transparència* (496), *retallades* (418), *procés constituent* (193), *revertir* (176), *desconnexió* (154), *canvi climàtic* (143), *pobresa energètica* (132), *pla de xoc* (126) i *teixit* (105). És interessant el fet que no presenten massa varietat quant al recurs de formació, ja que es tracta de 5 neologismes semàntics i de 5 neologismes formats per sintagmació.

Neologismes formats per sintagmació i composició

Com hem vist en la figura, els neologismes formats per sintagmació són els que més abunden en els neologismes que hem trobat en el programa de la CUP. Cabré i Freixa (2015: 173) afirmen que “la sintagmació és un recurs de formació productiu, però convé observar que ho és molt més en el llenguatge oral que no pas en el llenguatge escrit”. En aquest cas, però, la nostra font per extreure neologismes ha estat un text escrit i aquesta afirmació no es compleix. Caldria atribuir-ho, segurament, a particularitats del discurs dels programes polítics i fer una anàlisi comparativa per saber si es tracta d'una excepció o de si realment els neologismes formats per sintagmació són tan comuns en aquest tipus de textos. Un altre factor que cal tenir en compte són els criteris que hem establert o els filtres que hem aplicat en la selecció d'aquest tipus de neologismes. Tal com expliquen Freixa i Rojas (2015), la detecció de neologismes sintagmàtics és més aviat subjectiva i el grau d'objectivitat que apliquem en el buidatge pot representar un biaix significatiu. En aquest treball hem considerat neologismes unitats lèxiques que l'Observatori de neologia, segurament, no hagués considerat. Ens interessava també la part de l'estudi del discurs i del llenguatge polític a partir dels neologismes, raó per la qual hem actuat d'aquesta manera.

Dels 115 neologismes formats per sintagmació, 66 apareixen documentats en les intervencions parlamentàries, mentre que 49 no apareixen en cap. A més, d'aquests 66 que hi apareixen, 12 són hàpax. Els neologismes formats per sintagmació són, doncs, el

conjunt que presenta una quantitat percentualment més elevada de neologismes que no s'han utilitzat en cap intervenció de cap de les formacions polítiques.

Tot i haver-hi molts neologismes formats per sintagmació que no s'han utilitzat en cap intervenció, dels que sí que s'han fet servir en trobem 5 entre els 10 neologismes més utilitzats. *Procés constituent* (193 usos), *canvi climàtic* (143), *pobresa energètica* (132), *pla de xoc* (126) i *crisi econòmica* (103) són els neologismes d'aquesta tipologia més utilitzats recentment al Parlament.

Composició patrimonial i composició culta

La composició patrimonial té un paper testimonial en els neologismes que hem obtingut en aquest buidatge. Hem trobat únicament una coincidència de neologisme format per composició patrimonial: *fons voltor*.

Pel que fa a la composició culta, sí que hem trobat més neologismes formats a partir d'aquest recurs: un total de 22 neologismes formats per aquest recurs que s'engloben dins de la majoria d'àmbits temàtics. Destaca el fet que és el recurs més utilitzat per a formar neologismes de l'àmbit de la sexualitat: un 44 % dels neologismes que hem trobat d'aquest àmbit s'han format a partir de la composició culta. Els exemples són *bifòbia*, *lgtbifòbia*, *transfòbia* i *transgènere*. Veiem, que tres d'ells s'han format amb el mateix formant culte *fòbia*.

Sobre l'ús dels compostos patrimonials i cultes, del total de 23, n'apareixen 15 i 8 no. Dos dels neologismes formats amb el formant culte *socio-* encapçalen la llista amb 77 usos per part de *socioeconòmic -a* i 22 usos per part de *sociosanitari -ària*. Els segueixen tres neologismes de l'àmbit de la sexualitat : *transfòbia* (21 usos), *bifòbia* (10) i *transgènere* (9). Destaca també el fet que 4 dels neologismes formats per composició culta i englobats dins de la categoria de medi ambient no figuren en cap compareixença: *silvopastura*, *biodigestor*, *agronegoci* i *agroquímic*.

Neologismes formats per derivació: sufixació i prefixació

Els neologismes formats per derivació són el recurs més productiu en el nostre corpus de neologismes després dels formats per sintagmació. Dins de la derivació distingim entre prefixació i sufixació i veiem que la prefixació és més productiva: un total de 28 coincidències que contrasten amb les 16 coincidències de neologismes formats per sufixació. És destacable també el fet que la derivació és el recurs més productiu per formar adjectius: del total de 26 adjectius que trobem en el corpus de neologismes, 15

han estat formats per recursos derivatius, 10 per prefixació i 5 per sufixació. En aquest sentit, també es tracta d'un recurs comparativament molt productiu per crear verbs: dels 9 verbs del corpus, 3 s'han format per prefixació i 2 per sufixació.

Sobre els neologismes formats per prefixació, si ens fixem en la distribució per àmbits temàtics, destaca el fet que la majoria (un 39 %) són de l'àmbit de la política. Si ens centrem en els prefixos que trobem en aquests neologismes, veiem que els més usuals són el prefix aspectual d'iteració *re-*, amb 9 coincidències, i el prefix negatiu de contrarietat o privació *des-*, amb 5 coincidències.

Pel que fa als neologismes formats per sufixació, la quantitat de neologismes per àrees temàtiques no té cap aspecte realment destacable, ja que els àmbits en què hi ha més neologismes formats per aquest recurs són els mateixos àmbits que predominen en la totalitat del corpus. Sobre els sufixos més habituals, observem que *-ció* (6 coincidències), *-itzar* (2) són els més productius del corpus. En aquest sentit, Lorente i Cantero (2015) conclouen que *-itzar*, *-dor -a*, *-ista*, *-ià -ana*, *-isme* i *-ció* són els sufixos més productius en l'obra de Bernal *et al.* (2015). Aquests sufixos coincideixen amb la majoria dels neologismes que hem trobat en aquest treball (10 de 16).

Si ens centrem en l'ús dels neologismes formats per derivació, en el cas dels formats per prefixació podem veure que del total de 28 n'hi ha 18 que apareixen com a mínim en una ocasió i 10 que no s'utilitzen. Els més utilitzats són *sobrecost* (23 coincidències), *coeducació* (21), *rehabilitació* (21), *supramunicipal* (15) i *reequilibri* (15). Dels formats per sufixació, veiem que dels 16 que hem detectat, 13 apareixen i 3 no, és a dir, que la quantitat de neologismes que no apareixen en cap ocasió és significativament baix. *Governança* (82 usos), *externalització* (58), *mercantilització* (17), *externalitat* (15) i *precaritzar* (14) encapçalen la llista dels neologismes formats per sufixació més utilitzats.

Neologismes semàntics

En el nostre corpus tenim un total de 15 neologismes semàntics de categories força variades: 9 noms (*transparència*, *retallada*), 2 verbs (*desmantellar*, *hipotecar*), 3 adjectius (*horitzontal*, *depredador*) i un adverbi (*baix*). Sobre aquest tipus de neologismes, si analitzem les temàtiques en què són més productius, veiem que bàsicament es divideixen entre economia, general i política. En aquest sentit, és destacable el fet que es tracta del recurs que més neologismes de l'àmbit general ha generat.

L'ús dels neologismes semàntics és l'aspecte més destacable d'aquest recurs de formació. Observem que és el recurs de formació que presenta més neologismes amb un ús real en les compareixences parlamentàries, ja que se'n fan servir 14 dels 15 que hem extret del buidatge. A més, dels 10 neologismes amb més coincidències de tot el corpus, 4 són semàntics. *Transparència* (496 usos) i *retallada* (476) són els dos neologismes del nostre corpus més utilitzats al Parlament en la legislatura actual. Entre els neologismes semàntics els segueixen *desconnexió* (154), *teixit* (105) i *austeritat* (55).

Neologismes formats per altres recursos menys freqüents

Del total de neologismes, només 8 s'han format a partir de recursos diferents dels que acabem de descriure anteriorment. Entre aquests en trobem 2 de sintàctics (*revertir*, *posicionar-se*), 2 formats per abreviació (*nuclear*, *incineradora*), un per conversió sintàctica (*dictat*), un per siglació (*LGTBI*), un per lexicalització (*represaliat*) i un manlleu del castellà (*escombrera*). Sobre els dos sintàctics, els verbs *revertir* i *posicionar-se*, ens sembla interessant el fet que en el primer el factor neològic recau en el canvi de verb intransitiu a transitiu, mentre que el segon passa a adquirir també una forma de verb pronominal.

Sobre l'ús d'aquests neologismes, ni el format per lexicalització, ni el manlleu ni el format per siglació no s'utilitzen en cap de les sessions de la legislatura. Entre els cinc restants trobem *revertir* (amb 176 coincidències), *posicionar-se* (64), *nuclear* (30), *dictat* (10) i *incineradora* (11).

4. DISCURS POLÍTIC, IDEOLOGIA I NEOLOGIA

4.1. Marc teòric

4.1.1. Conceptes bàsics

Com hem començat a introduir al començament d'aquest treball, un dels temes que ens interessa desenvolupar és la relació entre neologia i discurs polític. En aquesta línia, ens sembla necessari introduir conceptes d'ideologia, ja que són conceptes que marquen clarament el discurs polític. En definitiva, ens interessa la relació entre llengua, en aquest treball a partir dels neologismes, i ideologia.

Algunos filósofos (Descartes es el más conocido) definieron a los seres humanos como animales esencialmente lingüísticos. Aristóteles, por su parte, formuló la famosa definición de los seres humanos como animales políticos. Es indudable que ambas definiciones contienen un germen de verdad. Si pensarán en términos filosóficos, lo que los analistas del discurso político

deberían postular es que una definición implica necesariamente la otra. No se puede hacer política sin el lenguaje, y es probable que el uso del lenguaje en la constitución de los grupos sociales lleve a lo que denominamos “política” en sentido amplio.

Aquesta cita de Chilton i Schäffner (2000: 297) ens permet veure la clara relació entre política i llenguatge i la influència que té el llenguatge en la constitució dels grups socials que formen part del que podem entendre per política. Relacionem, d'aquesta manera, llenguatge i discurs polític.

Cal també aportar una definició de *discurs*. Van Dijk (1998) entén el discurs com una pràctica social i, en la mateixa línia, Franquesa (2002: 449) parla del discurs com a un ús contextualitzat del llenguatge que “correspon a formes socialment acceptades, motiu pel qual el discurs és, a més d'un esdeveniment lingüístic, un fenomen social subjecte, per tant, a forces socials”.

Acabem de veure que es parla de discurs com a un ús contextualitzat del llenguatge. En tota anàlisi lingüística relacionada amb el discurs cal definir el concepte de *context*. Per fer-ho, prenem a Van Dijk com a referència, que defineix el context com “el conjunt estructurat de les propietats d'una situació social que són rellevants per a la producció, les estructures, la interpretació i les funcions del text” (Van Dijk, 1998: 211).

Partim de la base que tant la llengua com la ideologia són sistemes de comunicació i considerem la ideologia com un sistema de creences compartides que consisteixen en representacions socials que defineixen les identitats socials d'un grup determinat (Van Dijk, 2006: 116). Com a sistema de comunicació, la llengua es troba estretament interrelacionada amb la ideologia. Per tant, el discurs transcendeix el nivell purament lingüístic i vehicula maneres de pensar, fer i procedir. La relació que s'estableix entre discurs i ideologia és la seva naturalesa intrasocial: la manera que tenim de pensar es reflecteix en les nostres maneres d'actuar.

Amb el que acabem de veure podem establir també una relació entre discurs polític i neologia. Com ja hem anat veient anteriorment, els neologismes sorgeixen per la necessitat d'anomenar noves realitats. Tot i això, a vegades també responen a altres necessitats o circumstàncies. En aquest sentit, en l'apartat 3.2 hem vist per exemple la distinció entre neologia expressiva i neologia denominativa, cosa que ens porta a reflexionar sobre el tipus de neologia que predomina en el discurs polític. Messina (2016: 3-4) analitza l'ús de neologismes en el discurs polític partint de la idea que obeeixen altres

necessitats que no són únicament les de denominar noves realitats, sinó també altres causes com ara (González Ruiz, 2008: 151):

[...]el deseo de expresarse de una forma culta o científica, para conferir al discurso (y a su productor) distinción y solvencia [...] es decir, tener por mejor una voz nueva, que “está de moda”, que el término tradicional, preexistente (...) se busca la ampulosidad, la novedad, la distinción prestigiosa, la singularidad, la frase más sonora para darle al receptor la sensación de autoridad y para que reaccione emotivamente.

Així doncs, podríem considerar que els neologismes en el discurs polític no formen part únicament de la *neologia denominativa* sinó també de la *neologia expressiva*, encara que aquesta última sigui teòricament pròpia de llenguatges no especialitzats. En aquest sentit podem parlar també de termes denotatius i connotatius, encara que no es tractin extensivament en aquest treball.

Finalment, ens sembla interessant també introduir uns conceptes que Matoré (1953) anomena *paraules testimoni* i *paraules clau*. En relació amb aquests conceptes, ens sembla necessària la interpretació de Rebollo (1978: 24-25) a Francesconi (2009) :

[...], la palabra testigo se convierte en un término fundamental de una época dada. Sin embargo, en un mismo período de tiempo determinado puede existir más de una palabra testigo; hay que llegar, por consiguiente, a un único término que exprese el ideal de una sociedad, es decir, a una palabra-clave.

En la nostra anàlisi de l'ús dels neologismes intentarem veure si hi ha algunes paraules que es poden considerar paraules clau o bé paraules testimoni en el moment polític actual.

4.1.2. Anàlisi crítica del discurs

En relació als conceptes que hem introduït en l'apartat anterior, ens interessa també l'enfocament de l'anàlisi crítica del discurs (ACD) per tal de dur a terme la nostra anàlisi. L'anàlisi crítica del discurs és “la tendència que s'enfoca a les ideologies presents a l'interior dels discursos o que els sustenten” (Franquesa, 2002: 449).

L'ACD té molt present el context en què apareixen els textos que s'analitzen i interrelaciona, per tant, tres aspectes del discurs tals com el text, les pràctiques discursives i el context social. A més, tracta d'analitzar textos relacionats amb temes socialment rellevants que tenen influència directa en la societat (Franquesa, 2002). En aquesta línia, a partir dels tres aspectes que acabem d'esmentar, apareixen també tres etapes d'anàlisi dins de l'ACD: la descripció, que té a veure amb les propietats formals del text, la interpretació, que analitza les relacions entre text i interacció, i l'explicació, que tracta la relació entre la interacció i el context social.

L'etapa descriptiva de l'ACD analitza les característiques formals, el lèxic i la sintaxi dels textos. En aquest treball ens interessa la part de l'enfocament que té a veure amb el lèxic i, en aquest sentit, prenem com a referència la visió de Van Dijk que, en relació al lèxic afirma: "The most obvious and therefore most widely studied form of ideological expression in discourse may be found in the words being chosen to express a concept" (Van Dijk, 1998: 270). Així doncs, creiem que l'estudi del lèxic i, en el nostre cas, dels neologismes i la seva relació amb la ideologia dins del discurs és significativament rellevant i mereixedora d'estudi.

4.1.3. Breu anàlisi del marc ideològic de la CUP

Si volem introduir el factor ideològic en la nostra anàlisi de neologismes ens cal veure com es defineix la CUP en termes ideològics, ja que això determina l'anàlisi posterior de les unitats lèxiques en relació amb la ideologia i ens ajuda a considerar els neologismes com a marcats o no ideològicament. Per descriure el seu marc ideològic prenem com a referència l'apartat *Què és la CUP?* de la pàgina web de la formació política (CUP, 2017).

La CUP es defineix com una "organització política assembleària d'abast nacional, que s'estén arreu dels Països Catalans i que treballa per un país independent, socialista, ecològicament sostenible, territorialment equilibrat i deslligat de les formes de dominació patriarcals". En aquest sentit, divideix la seva activitat política i ideològica en diferents eixos que desenvolupem a continuació:

- "La defensa dels drets polítics del poble català". En aquest sentit, parlen en termes de "dret a l'autodeterminació" i de "democràcia participativa i directa", tot això sense renunciar a la unitat del conjunt dels Països Catalans.
- "La defensa dels drets de les classes populars i la igualtat". Aquest eix tracta fonamentalment tot allò relacionat amb l'economia: "redistribució de la riquesa", el control popular de l'economia, la "lluita contra l'atur i la precarietat" i, en definitiva, l'impuls de polítiques per a garantir la igualtat d'oportunitats per a tothom.
- "La defensa del territori". Es tracta d'una defensa contra el que anomenen "agressions ecològiques i urbanístiques" i que té com a finalitat aturar la destrucció del territori que, segons la CUP, només beneficia a uns pocs i no és sostenible.
- "La igualtat i la llibertat sexual i de gènere". Des de la perspectiva de la CUP, el model patriarcal de relacions és un sistema que cal superar. En aquest sentit, es

posicionen a favor de la igualtat de drets en tots els aspectes de la vida i contra tot tipus de discriminació relacionada amb el gènere o l'opció sexual.

- “La defensa de la llengua i la identitat nacionals”. Entenen els Països Catalans com a un marc cultural que cal defensar en tots els sentits, des de la unitat de la llengua fins a la creació d’indústries culturals pròpies i autocentrades”.
- “L’internacionalisme”. L’últim dels eixos defensa una relació “igualitària i fraternal” entre els pobles del món que eviti les dinàmiques actuals de conflictes internacionals i que ajudi a gestionar de forma comuna els afers generals.

Així doncs, podem veure diferents temàtiques que coincideixen, en gran part, amb els àmbits temàtics que hem establert per dur a terme la classificació de neologismes en aquest treball. Temes relacionats amb l’economia, el medi ambient, la política, la sexualitat o la societat són els pilars bàsics de l’ideari de la CUP.

4.1.4. Gràfic del posicionament polític de les diferents forces parlamentàries

A banda del marc ideològic de la CUP, també creiem necessari fer una breu descripció del marc ideològic en què s’encasellen les diferents forces polítiques parlamentàries. No hem considerat adient fer una anàlisi particular de cada partit, tal com hem fet amb la CUP, però sí que hem vist la necessitat de situar a cada partit en relació amb dos factors que defineixen el context polític català actual: l’eix esquerra-dreta i l’eix espanyolisme-catalanisme. Per fer-ho, hem consultat l’últim document publicat pel Centre d’Estudis d’Opinió (CEO) sobre aquest tema i hem elaborat el següent gràfic:

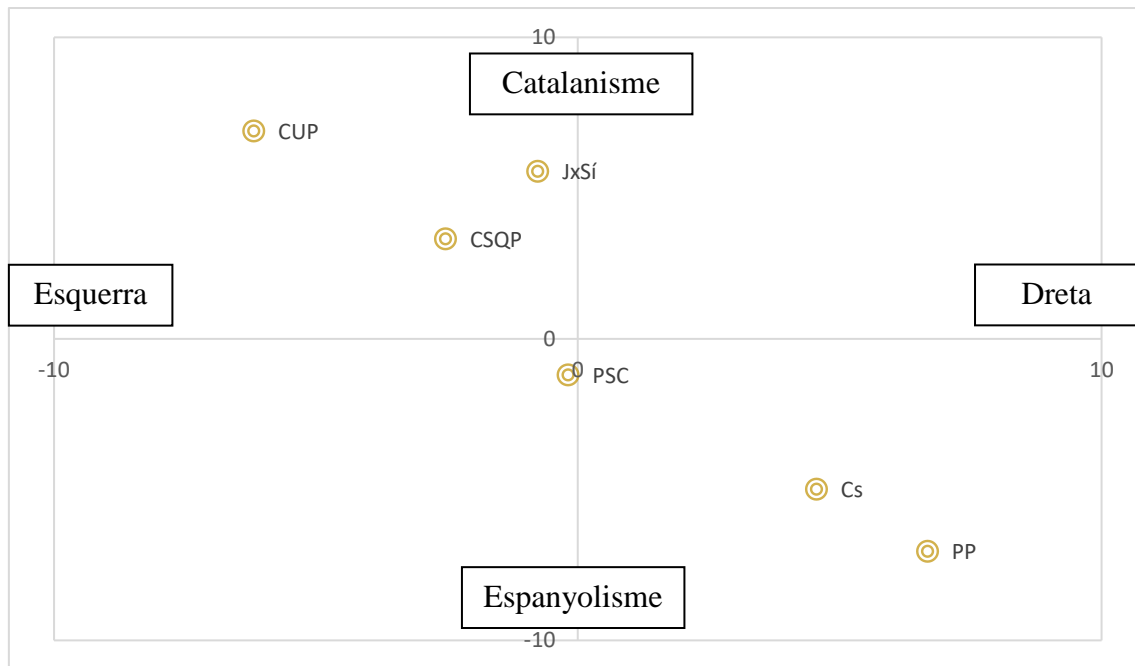

Figura 4. Posicionament polític de les forces parlamentàries catalanes. Font: elaboració pròpia a partir de les dades del CEO (2017)

Veiem que la CUP se situa als extrems dels eixos esquerra i catalanisme, que CSQP i JxSí també se situen en l'espectre del catalanisme i d'esquerra, tot i que CSQP se situa més a l'esquerra i JxSí té una posició més propera a l'eix catalanista. En els altres extrems trobem al PP i a Cs, mentre que el PSC ocupa un lloc pràcticament central en el gràfic.

4.3. Ús dels neologismes en els discursos polítics de les diferents formacions

A partir del marc teòric que hem elaborat en els apartats anteriors, en les pàgines següents duem a terme una anàlisi de la ideologia i del discurs polític principalment de la CUP però també de les altres formacions polítiques, que analitzem sobretot des d'una perspectiva comparativa en relació amb la CUP. Es tracta d'un discurs en un context molt concret: la política institucional parlamentària a la Comunitat Autònoma de Catalunya durant la legislatura actual.

Analitzem, en primer lloc, l'ús dels neologismes de la llista que hem elaborat a partir de la Neolosfera i, a continuació, l'ús dels neologismes extrets del programa de la CUP. Analitzem els neologismes de la Neolosfera, que hem decidit anomenar "neutres", per tal de poder fer la diferenciació entre una llista i l'altra i veure, d'aquesta manera, si en l'ús de neologismes com a tal hi ha realment diferències entre partits o si, per contra, hi ha diferències únicament en l'ús de neologismes de la llista de la CUP.

4.3.1. Ús de neologismes “neutres”

Un cop hem fet servir el programa per analitzar les coincidències de neologismes, obtenim diverses dades que comentem a continuació. En primer lloc, cal destacar que dels 226 neologismes que conformen la nostra llista, hem trobat coincidències de menys de la meitat. En total, apareixen 89 d'aquests neologismes, 18 dels quals són hàpax.

Els neologismes més utilitzats d'aquesta llista són *retallada* (464), *referent* (184), *revertir* (181), *full de ruta* (171), *violència masclista* (162), *canvi climàtic* (156), *governança* (88), *recolzar* (84), *blindar* (70), *bombolla* (47), *corrupte* (41), *top manta* (40), *transfòbia* (37), *violència de gènere* (36) i *recepta* (32).

Si ens centrem en l'ús quantitatiu de neologismes per part de cada partit, podem observar que la majoria de partits en fan un ús similar. De més varietat a menys varietat tenim a Junts pel Sí en primer lloc (76), seguit de la CUP (42), CSQP (40), Cs (36), PSC (36) i PP (33). No considerem representatiu el nombre absolut de coincidències, ja que hi ha diferències entre la quantitat d'intervencions de cada partit (Junts pel Sí intervé en més ocasions que la resta de partits, ja que és la formació a càrrec del Govern). Així doncs, en aquest aspecte no veiem massa diferències entre partits i podríem afirmar que l'ús de neologismes *per se* no presenta diferències significatives entre els grups polítics.

Quant als neologismes que fa servir cada partit sí que observem diferències. En la taula següent podem veure els 10 neologismes més freqüents per partit ordenats per freqüència dins del discurs de cada formació:

CUP	Cs	CSQP	JxSí	PP	PSC
retallada	retallada	retallada	canvi climàtic	retallada	retallada
referent	revertir	revertir	violència masclista	top manta	full de ruta
revertir	referent	full de ruta	retallada	recolzar	recolzar
blindar	cúpula	violència masclista	referent	full de ruta	violència masclista
corrupte	violència masclista	referent	governança	referent	revertir
recepta	blindar	governança	revertir	revertir	referent
full de ruta	full de ruta	canvi climàtic	full de ruta	canvi climàtic	canvi climàtic
violència masclista	cronificar	bombolla	transfòbia	blindar	top manta
troica	recolzar	troica	blindar	estelada	centre de dia
bombolla	sobrecost	big data	bombolla	big data	blindar

Figura 5. Neologismes de la Neolosfera més utilitzats per partit. Font: elaboració pròpia

Si prenem com a referència els neologismes més utilitzats per la CUP, podem observar que en comparteix 6 amb CSQP i el PSC, 5 amb el PP i Cs i 4 amb JxSí.

4.3.2. Ús dels neologismes extrets del programa polític de la CUP

En l'apartat 3.4 ja hem vist l'ús quantitatiu general dels neologismes extrets del programa polític de la CUP. Ara ens interessa fer la comparativa entre partits per tal de poder

relacionar aquest ús amb la ideologia i els discursos tant de la CUP com de la resta de formacions polítiques. En aquest sentit, veiem que és justament la CUP la formació que encapçala la llista d'usos de neologismes extrets del seu programa amb 97 neologismes diferents documentats en les seves intervencions. La resta de formacions segueixen aquest ordre: JxSí (90), CSQP (77), PSC (65), PP (40) i Cs (35).

Tal com hem fet amb la llista de neologismes “neutres”, a continuació presentem una taula amb els neologismes més freqüents per partit:

CUP	Cs	CSQP	JxSí	PP	PSC
retallada	retallada	retallada	transparència	transparència	retallada
procés constituent	revertir	transparència	canvi climàtic	retallada	transparència
transparència	transparència	desconnexió	pla de xoc	desconnexió	crisi econòmica
revertir	teixit	revertir	retallada	posicionar-se	revertir
classes populars	socioeconòmic -a	procés constituent	pobresa energètica	crisi econòmica	pobresa energètica
dret a l'autodeterminació	desconnexió	externalització	procés constituent	revertir	desconnexió
austeritat	posicionar-se	memòria històrica	governança	canvi climàtic	pla de xoc
crisi econòmica	procés constituent	austeritat	crisi econòmica	pobresa energètica	canvi climàtic
desconnexió	sobrecost	pla de xoc	teixit	teixit	procés constituent
exclusió social	seguretat ciutadana	governança	socioeconòmic -a	externalització	teixit

Figura 6. Neologismes de la CUP més utilitzats per partit. Font: elaboració pròpia

4.3.3. Comentari sobre l'ús de neologismes al Parlament

A partir de les dades que hem vist en els dos apartats anteriors podem obtenir una sèrie d'informacions i fer una anàlisi que presentem a continuació. En aquest apartat ens centrem únicament en els mots més utilitzats per les diferents formacions polítiques i deixem l'anàlisi d'altres unitats neològiques per l'apartat següent.

En primer lloc, podem observar que hi ha una sèrie de mots que s'utilitzen de forma molt habitual per part de totes les formacions parlamentàries. Presentem aquests mots a continuació juntament amb contextos d'intervencions extrets del programa cercador de coincidències:

- *retallada:*

Anna Gabriel i Sabaté CUP retallades 16-06-02.txt
 Vau donar per tancat el debat; perfecte. Tan tancat està el debat que fins i tot aquesta setmana ens heu regalat una nova mesura de RETALLADES als mestres d'aquest país.

- *transparència:*

Antoni Castellà i Clavé JxSi transparència 17-02-23.txt
 I vostès tenen tot el control parlamentari per saber que això és així. La voluntat del Govern serà absolutament de TRANSPARÈNCIA.

- *procés constituent:*

Artur Mas i Gavarró JxSi procés constituent 15-11-09.txt

En aquest curt període de temps cal haver assolit els objectius que desgrano a continuació. U, culminació del PROCÉS CONSTITUENT en la seva fase participativa, ciutadana i associativa. Dos, disseny definitiu de les estructures d'estat i posada a punt d'aquestes.

- *desconnexió:*

Alejandro Fernández Álvarez PP desconneció 16-04-06.txt

Espanya –per cert, jugant a fet i amagar, que és el que s'està veient darrerament–, alguns, CUP, Catalunya Sí que es Pot i alguns elements d'Esquerra Republicana, han aprofitat efectivament l'avinentsa per iniciar una altra DESCONNEXIÓ.

- *canvi climàtic:*

Jordi Terrades i Santacreu PSC canvi climàtic 16-04-20.txt

Bé, podria seguir, eh? Ara, tal com li vaig dir, nosaltres acompanyarem el Govern en aquest procés, perquè volem una bona llei de CANVI CLIMÀTIC a Catalunya.

- *revertir*

Àngels Martínez Castells CSQP revertir 17-02-23.txt

d'aquesta moció, tot aquest personal al voltant dels quiròfans que està rebent aquestes tensions laborals, de drets i de manca de personal, i reafirmar una vegada més que cal REVERTIR també aquesta immensa estupidesa de tancar els quiròfans de tarda.

- *violència masclista:*

Lluís Franco Rabell CSQP violència masclista 16-01-20.txt

I ens ho recorda el degoteig de víctimes de VIOLÈNCIA MASCLISTA –la presidenta ho esmentava a l'inici d'aquesta sessió–, però ho palesa també, i voldria dir-ho aquí, la facilitat amb què en la nostra societat qualsevol moment de crispació fa aparèixer un fons de superioritat patriarcal.

- *full de ruta:*

Alícia Romero Llano PSC full de ruta 17-03-21.txt

menys vostès dialoguen és amb els grups de l'oposició que pensem diferent de vostès, que no compartim ni el seu model de societat ni compartim el seu FULL DE RUTA.

Neologismes com els que acabem de veure són recurrents en les intervencions de totes les formacions polítiques sense importar en quins eixos de l'espectre polític (figura 4) es troben. Amb aquestes dades, podem parlar de neologismes que sorgeixen en el context polític actual a causa d'unes condicions socials i polítiques determinades que requereixen anomenar aquestes noves realitats. En l'apartat 4.1. hem introduït els conceptes *paraules clau* i *paraules testimoni* de Matoré (1953), conceptes que ens sembla interessant aplicar en aquesta part de l'anàlisi de maner adaptada. Podríem dir que mots com *retallada*,

procés constituent, transparència o *full de ruta* són neologismes testimoni del context polític català actual? Caldria fer una recerca més extensiva en aquest sentit i trobar coincidències recurrents d'aquests neologismes en altres contextos vinculats amb el discurs polític com ara la premsa, la ràdio o la televisió, però és ben provable que els mots que acabem d'esmentar siguin també molt recurrents en altres tipus de textos i discursos.

4.4. Neologismes i ideologia en el discurs de la CUP

En aquest últim apartat de la part d'anàlisi del treball analitzem un conjunt de neologismes que ens semblen interessants no només quantitativament, com hem fet en els apartats anteriors, sinó també des d'un punt de vista de la ideologia i de l'anàlisi del discurs polític. Ho fem des de la perspectiva de la CUP i dels neologismes més rellevants en el discurs d'aquesta formació política i duem a terme una comparativa entre aquesta formació i la resta. Per fer-ho dividim l'anàlisi per les temàtiques en què hi ha un ús més elevat de neologismes i comentem un seguit de neologismes dins de cadascun d'aquests àmbits.

Economia

En l'àmbit de l'economia trobem una gran quantitat de neologismes que tenen una forta càrrega ideològica. Utilitzar *austeritat* denota una crítica important cap als governants en termes d'economia; parlar en termes de *sobirania econòmica* mostra també l'ideari anticapitalista de la formació, sobretot quan en els contextos s'utilitza amb altres *sobiranies* com ara *sobirania nacional* o *sobirania alimentària*; i *fons voltor* té una connotació negativa clara que rebutja qualsevol tipus d'especulació financera. És interessant també l'ús de la CUP i d'altres formacions polítiques d'aquests mots: *austeritat* l'utilitza 20 cops la CUP, 20 CSQP i 10 JxSí, *sobirania econòmica* 13 cops la CUP i 2 CSQP, mentre que *fons voltor* l'utilitzen altre cop únicament la CUP (4 cops) i CSQP (2).

- *austeritat*

Eulàlia Reguant i Cura   CUP   austeritat   16-10-19.txt
I com treballem també, després, per anar revertint aquesta situació d'una acumulació excessiva de població que està patint les retallades, que està patint l'AUSTERITAT i que, any rere any, veu més minvades les seves oportunitats.

- *sobirania econòmica*

Anna Gabriel i Sabaté CUP   sobirania econòmica   16-03-17.txt
Com diem, embat no només contra la sobirania nacional, sinó contra qualsevol tipus de SOBIRANIA ECONÒMICA, cultural, territorial, del tipus que sigui.

- *fons voltor*

Benet Salellas i Vilar CUP fons voltor 17-02-08.txt

Sí que és cert que s'ha introduït una esmena que nosaltres plantejàvem, que és la qüestió de les hipoteques titulitzades o, diguem-ne, d'alguna manera, introduir mecanismes per frenar la cessió totalment salvatge en FONS VOLTORS i en mercats descontrolats.

Política

En l'àmbit de la política hem seleccionat tres unitats neològiques que considerem que tenen una càrrega ideològica interessant. Trobem *troica*, que l'han utilitzat la CUP (en 13 ocasions), CSQP (en 10) i JxSí (en 2) i que mostra un clar rebuig a les polítiques europees i mundials sobre temes principalment econòmics; *plena sobirania*, que el fa servir la CUP en 3 ocasions i JxSí en 1, denota també una voluntat d'independència i sobirania política en concordança als postulats ideològics de la CUP; finalment, el neologisme *remunicipalització*, que només fa servir la CUP i que mostra la seva ideologia municipalista.

- *troica*

Jéssica Albiach Satorres CSQP troica 16-03-10.txt

Si volem ser d'Europa hem de comportar-nos com Europa. Però l'Europa social, no l'Europa de la TROICA.

- *plena sobirania*

Anna Gabriel i Sabaté CUP plena sobirania 15-11-09.txt

Aquesta cambra farà avui un exercici de democràcia, perquè assenta les bases del que ens hauria de permetre retornar la PLENA SOBIRANIA a aquest poble.

- *remunicipalització*

Mireia Boya e Busquet CUP remunicipalització 17-03-22.txt

Per una banda, tenim la gestora, l'empresa Mina, que celebrava seu cent setanta-cinquè aniversari; per l'altra, el clam popular per la REMUNICIPALITZACIÓ de l'aigua que es va manifestar per primera vegada pels carrers de la ciutat.

Societat

En l'àmbit de la societat hem seleccionat *classes populars*, utilitzat per la CUP en 23 ocasions, per CSQP en 13 i per JxSí i PSC en 1 i que té fortes connotacions polítiques en el sentit que defensa el poder popular; trobem també *transformació social*, que la CUP utilitza en 7 ocasions, JxSí en 4 i CSQP en 1, i que mostra clarament una voluntat de canvi en la societat; finalment, el neologisme *treball de cures*, que únicament utilitza la CUP en 2 ocasions, ens demostra la voluntat de la CUP per a construir una societat en què les relacions patriarcals deixin d'existir de la manera que existeixen ara, tal i com hem vist en la descripció del seu marc ideològic.

- *classes populars*

Albano Dante Fachin Pozzi CSQP classes populars 16-05-19.txt que estem davant una batalla del Partit Popular contra les classes populars: les classes populars catalanes, les CLASSES POPULARS de La Rioja, de Balears i d'Andalusia.

- *transformació social*

Joan Giner Miguélez CSQP transformació social 16-04-07.txt que, a sobre, es troben amb un mercat precari. La universitat com a eina de llibertat i de TRANSFORMACIÓ SOCIAL i no com una maquinària de generar treballadors precaris.

- *treball de cures*

Carles Riera Albert CUP treball de cures 17-03-08.txt aquests moments és molt majoritàriament feta per dones, que no veuen ni socialment ni econòmicament reconegut aquest TREBALL DE CURES. I aquest ha de ser un objectiu central,

Medi ambient

L'últim dels àmbits que hem seleccionat és el de medi ambient. Les tres unitats les utilitza únicament la CUP, totes elles en dues ocasions. *Banc de terres* mostra clarament l'aposta per la agricultura ecològica per part de la CUP, amb l'ús de *crisi energètica* veiem una intenció d'evidenciar una crisi que la CUP considera rellevant i, en la mateixa línia, l'ús de *decreixement energètic* correspon al que la formació política

- *banc de terres*

Sergi Saladié Gil CUP banc de terres 17-01-26.txt Igualment, també, com a CUP hem presentat molts d'aquests punts al Projecte de Llei de pressupostos i de la Llei de mesures, concretament la creació d'un BANC DE TERRES,

- *crisi energètica*

Sergi Saladié Gil CUP crisi energètica 16-04-20.txt

Una ocupació de sòl d'interès agrícola, que és un sòl estratègic, sobretot en un context de CRISI ENERGETICA, aquí ja vaig explicar, a la Comissió d'Agricultura.

- *decreixement energètic*

Sergi Saladié Gil CUP decreixement energètic 16-07-28.txt

I diem que mos sembla insuficient bàsicament perquè sembla que és una moció amb poques ganes d'abordar la problemàtica real, no?, que és lo DECREIXEMENT ENERGETIC en lo

Amb aquesta anàlisi veiem que la CUP mostra clarament la seva ideologia, que hem analitzat en l'apartat 4.1.3, en l'ús de molts dels seus neologismes i també que manté el discurs del seu programa en les seves intervencions al Parlament. Si fem la comparativa amb la resta de partits, destaca principalment el fet que la majoria de neologismes que utilitza la CUP els utilitza CSQP, sobretot aquells que tenen una càrrega ideològica més elevada.

5. CONCLUSIONS

En aquest últim apartat del treball aportem un seguit de conclusions i reflexions finals a partir de l'anàlisi que hem anat fent en els apartats anteriors. Per fer-ho, intentem veure si les hipòtesis que plantejàvem en la introducció es compleixen o no i aportem respostes a les preguntes que ens plantejàvem també en la part més inicial del nostre escrit.

Una de les hipòtesis inicials era que els neologismes que hem analitzat al llarg del treball tindrien unes particularitats específiques en comparació a altres neologismes d'altres àmbits o tipus de textos. En l'apartat 3.3.5 d'aquest treball hem vist un estudi que tractava la productivitat dels diferents recursos de formació de neologismes en àmbits com la premsa i la ràdio. Posteriorment, en l'apartat 3.4 hem analitzat els neologismes extrets del programa polític de la CUP des d'un punt de vista estrictament formal. Si comparem les dues anàlisis, observem diferències clares pel que fa al tipus de neologismes que predominen en un tipus de textos i en l'altre, fet que ens confirma la hipòtesi inicial de la qual partíem en un inici. Això dona resposta també a la pregunta que plantejava quin tipus de neologismes trobem més habitualment en el discurs polític, tot i que cal tenir clar que el programa de la CUP no té per què ser representatiu del 'discurs polític i que, per tant, potser seria agosarat afirmar que en els programes polítics hi ha una tendència clarament

diferenciada pel que fa a la tipologia de neologismes que contenen si els comparem amb altres tipus de textos.

L'altra hipòtesi que ens plantejàvem en un inici tenia a veure amb l'altre enfocament d'anàlisi que hem plantejat en aquest treball: la relació entre ideologia, discurs polític i neologia. En aquest sentit, veiem molt possible que els neologismes extrets del programa polític de la CUP tinguessin un ús diferenciat per part de cada formació política. Per tal de confirmar aquesta hipòtesi hem plantejat una anàlisi que hem desenvolupat en l'apartat 4 del treball, a partir de la qual podem constatar que l'ús de neologismes *per se* no està lligat a cap marc ideològic concret, o com a mínim a cap dels que ens permeten analitzar les intervencions de les diferents formacions polítiques al Parlament, ni a cap altre factor com podria ser, per exemple, que la CUP sigui una força nova en la política institucional catalana. Sí que hem vist, però, que hi ha una relació entre l'ús de neologismes específics i la ideologia dels diferents partits, ja que, així com els neologismes que hem anomenat "neutres" no presentaven diferències significatives quantitativament quant a l'ús de les diferents formacions, els neologismes que hem extret del programa de la CUP sí que presentaven aquestes diferències. A més, hem pogut veure que hi ha certs neologismes que la CUP comparteix només amb partits propers (veure figura 4) ideològicament. Un clar exemple d'això és la relació entre l'ús de certs neologismes per part de la CUP i de CSQP, fet que ens permet afirmar l'existència de neologismes amb un component ideològic marcat. Amb aquestes aportacions responem també a la pregunta inicial sobre si existeixen diferències en l'ús de neologismes per cada partit en funció del seu marc ideològic.

En relació al paràgraf anterior, recuperem la pregunta que, en els paràgrafs inicials d'aquest escrit, plantejava la qüestió de si hi ha neologismes específics de la CUP. Tal com hem pogut veure en la part final de la nostra anàlisi, sí que hem trobat neologismes específics de la CUP, és a dir, neologismes que únicament fa servir la CUP i que podem relacionar directament amb la seva ideologia.

Una altra de les preguntes inicials tenia a veure amb els neologismes i el context polític actual, ja que qüestionava l'existència de neologismes específics pel moment polític actual. Gràcies a l'anàlisi que hem dut a terme, hem pogut veure que sí que podem parlar de neologismes específics del moment polític actual. Seguint la idea de Matoré (1953) de les *paraules testimoni*, hem plantejat la possible existència de *neologismes testimoni*, que serien els neologismes específics d'una determinada època i context.

Pel que fa a l'última pregunta que ens plantejàvem també en la part introductòria d'aquest escrit, intentarem donar-hi resposta a continuació. Una de les preguntes plantejava en quins àmbits temàtics hi havia una quantitat més elevada de neologismes, qüestió que ha quedat resolta en l'apartat 3.4 de l'anàlisi, en què hem vist un clar predomini dels neologismes relacionats amb l'economia, el medi ambient, la política i la societat. Es tracta d'àmbits que tenen una estreta relació amb el context polític actual i els temes de rellevància política però també amb el marc ideològic de la CUP que hem analitzat breument en l'anàlisi.

Un cop hem comentat les hipòtesis inicials i hem intentat donar respostes a les preguntes de recerca, volem acabar amb algunes reflexions i consideracions finals per tal de fer el tancament d'aquest treball. Una d'aquestes reflexions té a veure amb la metodologia i el programa de cerca i anàlisi que hem emprat per obtenir dades de l'ús de neologismes. Considerem que el programa es podria millorar si empréssim un lematitzador per tal d'ampliar les coincidències de neologismes com ara verbs, ja que el programa no busca coincidències de totes les formes conjugades a no ser que les introduïm una per una.

Finalment, ens agradaria comentar algunes línies d'investigació que es podrien seguir o algunes formes d'ampliar l'anàlisi que, per temes d'espai i de temps, no hem pogut dur a terme. Com hem pogut veure, l'ús del programa que hem dissenyat es podria aplicar a un corpus més ampli, que podria consistir en una llista de neologismes més completa, com per exemple una llista per cada partit o una llista de tots els neologismes recollits per l'Observatori de Neologia, o bé en una ampliació dels textos en què es busquen les coincidències de neologismes. Es podria ampliar a publicacions dels partits, a sessions de plens de legislatures anteriors, cosa que permetria veure una evolució diacrònica de l'ús dels neologismes.

6. BIBLIOGRAFIA

- Cabré, M. T. (2003). “Introducció: La importància de la neologia per al desenvolupament sostenible de la llengua catalana”. Dins Freixa, J., Solé, E. (ed.). *Llengua catalana i neologia*. Barcelona: Meteora. 17-45
- Cabré, M., Freixa, J., Solé, E. (ed.). (2002). *Lèxic i neologia*. Barcelona: Observatori de Neologia, Institut Universitari de Lingüística Aplicada, Universitat Pompeu Fabra.
- Candidatura d'Unitat Popular. (2017). [en línia]: < <http://cup.cat/que-es-la-cup>> [Consulta: 5 de juny 2017]
- Chilton i Schäffner. (2000). “Discurso y política”. Dins Van Dijk (coord.). *Estudios del discurso: introducción multidisciplinaria*. Barcelona: Gedisa. 297-330
- Coseriu, E. (1987). “Lenguaje y política”. M. Alvar (coord.). *El lenguaje político*. Madrid: Fundació Friedrich Ebert/ Instituto de Cooperación Iberoamericana, 9-31.
- Enciclopèdia Catalana. (1998). *Gran Diccionari de la Llengua Catalana*. [en línia]: <<http://www.diccionari.cat/>> [Consulta: 9 juny 2017]
- Francesconi, A. (2009). “El lenguaje del franquismo y del fascismo italiano”. *Nómades. Revista Crítica de Ciencias Sociales y Jurídicas*, 22 (2).
- Franquesa, A. (2002). “Breve reseña de la aplicación del análisis crítico del discurso a estructuras léxico-sintácticas”.
- Freixa, J. (1994). “La dimensió social de la neologia”. Dins Cabré, T., Freixa, J., Solé, E. (ed.). *Lèxic i neologia*, 69-78. Barcelona: Observatori de Neologia, Institut Universitari de Lingüística Aplicada, Universitat Pompeu Fabra. [2a ed.: 2008] (Sèrie Monografies, 5)
- Freixa, J., Bernal, E., Cabré, M. T. (ed.). (2015). *La neologia lèxica catalana*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans. Secció Filològica.
- Freixa, J., Rojas, S. (2015). “La neologia per sintagmació”. Dins: Freixa, J., Bernal, E., Cabré, M. T. (ed.). *La neologia lèxica catalana*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, Secció Filològica. 83-97.
- Generalitat de Catalunya. (2017). *Baròmetre d'Opinió Política: 1a onada 2017*. [dossier de premsa]. Barcelona: Centre d'Estudis d'Opinó.

- González, R. (2008). “Una cala en el lenguaje político español: análisis lingüístico de un discurso parlamentario”. *Cauce: Revista de filología y su didáctica*, 31, 141-159
- Guerrero, G. (1995). *Neologismos en el español actual*. Madrid: Arco/Libros.
- Institut d'Estudis Catalans. (1995). *Diccionari de la Llengua Catalana*. Barcelona: IEC. [en línia]: <<http://dlc.iec.cat/>> [Consulta: 8 juny 2017]
- Lorente, M., Cantero, L. (2015). “La neologia per sufixació”. Dins Freixa, J., Bernal, E., Cabré, M. T. (ed.). *La neologia lèxica catalana*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, Secció Filològica. 83-97.
- Matoré, G. (1953). *La Méthode en lexicologie: domaine français*. Paris: Marcel Didier.
- Messina, L. (2016). *El Lenguaje político : características y análisis del discurso político con ejercicios y clave*. Santarcangelo di Romagna : Maggioli, cop. 2016
- Observatori de Neologia. (2004a). *Llengua catalana i neologia*. Barcelona: Meteora.
- Observatori de Neologia. (2004b). Metodologia del treball en neologia: criteris, materials i processos. Barcelona: Observatori de Neologia, Institut Universitari de Lingüística Aplicada, Universitat Pompeu Fabra, (Sèrie Monografies, 8).
- Observatori de neologia. (2014). *Neolosfera*. [en línia]: <<https://neolosfera.wordpress.com/>>
- Parlament de Catalunya. (2017). *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya*. [en línia]: <<http://www.parlament.cat/web/documentacio/publicacions/diari-ple/index.html>> [Consulta: 10 abril 2017]
- Rey, A. (1988). “Dictionnaire et neologie”. Dins *Actes du colloque «Terminologie et technologies nouvelles »* . Quebec. 279-289
- Santiago Guervós, J. (2005). *Principios de comunicación persuasiva*. Madrid: Arco/Libros.
- Van Dijk, T. A. (1998). *Ideology: A Multidisciplinary Approach*
- Van Dijk, T. A. (2006). “Ideology and discourse analysis”. *Journal of Political Ideologies* 11 (2), 115-140

ANNEXOS

Gran part dels annexos s'adjunten en format digital en un DVD amb la versió escrita de la resta del treball. El primer annex, que s'adjunta en paper, conté la taula dels neologismes extrets del programa polític de la CUP. La resta d'annexos es poden trobar en el DVD, en què hi ha un document anomenat 'Llegiu-me' que explica amb més detall els continguts del disc per tal de navegar i d'accedir a tots els continguts amb la màxima facilitat possible.

Índex de continguts dels annexos

En paper

1. Taula de neologismes extrets del programa de la CUP-Crida Constituent

Al DVD

1. Programa de la CUP amb els neologismes marcats
2. Taules de resultats elaborades a partir del programa d'extracció de coincidències:
  - 2.1. Resultats de l'analitzador:
    - 2.1.1. Resultats de l'analitzador a partir dels neologismes de la Neolosfera
    - 2.1.2. Resultats de l'analitzador a partir dels neologismes de la CUP
  - 2.2. Resultats de coincidències sobre els neologismes de la Neolosfera amb:
  - 2.3. Resultats de coincidències sobre els neologismes del programa de la CUP
3. Corpus
  - 3.1. Corpus del diari de sessions del Parlament:
  - 3.2. Llistats de neologismes:
    - 3.2.1. Neologismes de la Neolosfera
    - 3.2.2. Neologismes extrets del programa de la CUP
  - 3.3. Llista de diputats